

**ADMINISTRATĪVĀS RAJONA TIESAS
RĪGAS TIESU NAMAM
Baldones iela 1A, Rīga, LV-1007**

(konkrētajai adresei piekritīgās tiesas kontaktinformācija <https://www.tiesas.lv/tiesas/meklet>)

PIETEICĒJS:

Vārds Uzvārds
personas kods _____
Deklarētā adrese
tālrunis: _____
piekrītu saziņai ar tiesu ar e-pasta adresi:
_____@_____

ATBILDĒTĀJS IESTĀDE:

_____ dome
reģistrācijas numurs: _____
adrese

Rīgā (vai citas pilsētas nosaukums), 2021.gada __. _____

PIETEIKUMS

*Par 2021.gada _____ prettiesiska administratīvā akta Nr. _____ atcelšanu pilnībā,
iestādes faktiskās rīcības atzīšanu par prettiesisku
un nodarīta personiska (morālā) kaitējuma atlīdzināšanu*

[1.] Mans bērns **Vārds, uzvārds, personas kods**, turpmāk tekstā – *Bērns*, mācās **šeit norādīt skolas nosaukumu**, turpmāk tekstā – *Izglītības iestāde*, __.klasē.

Saskaņā ar Civillikuma 177., 1408.pantu, Bērna tiesību aizsardzības likuma 3.panta pirmo daļu, esmu Bērna likumiskais pārstāvis, tas ir Bērna **māte/tēvs**, turpmāk tekstā – *Pieteicējs*.

[2.] **2021.gada** _____ Pieteicēja bija vērsusies ar iesniegumu Izglītības iestādē (Pielikums 1), ar lūgumu sniegt atbildes uz konkrētiem jautājumiem un izsniegt vairākus dokumentus saistībā ar Covid-19 testa veikšanu, kā arī pārstāt prettiesiski pieprasīt veikt bērna medicīnisku testēšanu Covid-19 vīrusa noteikšanai.

[3.] **2021.gada** _____ no Izglītības iestādes Pieteicēja saņēma atbildi Nr. _____ (Pielikums 2), kurā nav sniegta atbilde pēc būtības, nav pievienoti pieprasītie dokumenti, nav pārtraukta izglītības iestādes faktiskā rīcība, tas ir, tiek turpināts pieprasīt Bērnam veikt Izglītības iestādē siekalu testu Covid-19 vīrusa noteikšanai.

[4.] **2021.gada** _____ Pieteicēja bija vērsusies **šeit norādīt attiecīgo pašvaldību**, turpmāk tekstā – *Atbildētājs*, ar sūdzību (Pielikums 3), kurā lūdza **atzīt Izglītības iestādes** faktisko rīcību par prettiesisku; **izbeigt Izglītības iestādes** prettiesisko faktisko rīcību; **uzlikt** par pienākumu **Izglītības iestādei** nodrošināt Bērnu ar izglītības iegūšanu klātienēs formā atbilstoši Satversmes 112.pantam un Izglītības likuma 3. un 4.panta prasībām, bez diskriminācijas un prettiesiskiem pieprasījumiem veikt testēšanu;

atlīdzināt Bērnam nodarīto personisko (morālo) kaitējumu **50 000 EUR** apmērā, pārskaitot šo summu uz Bērna likumiskā pārstāvja - vecāka bankas kontu.

[5.] **2021.gada** ____ . ____ no Atbildētāja tika saņemta atbilde Nr. ____ (Pielikums 4), turpmāk tekstā – *administratīvais akts*, kurā **Atbildētājs** nesaskatīja pārkāpumus Izglītības iestādes rīcībā un atzina tās par tiesiskām.

[6.] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma, turpmāk tekstā – *APL*, 76.panta otro daļu, Prasītāja administratīvo aktu pārsūdz Tiesā, jo Atbildētājam nav augstākas iestādes, kurā var pārsūdzēt Atbildētāja Lēmumu.

[7.] Pašvaldības izglītības iestāžu faktiskā rīcība un izdotie administratīvie akti vispārīgi var tikt apstrīdēti un pārsūdzēti, un to tiesiskums var tikt pārbaudīts administratīvā procesa kārtībā.

Atbildētāja administratīvais akts ir nelikumīgs, materiālām un procesuālām tiesību normām neatbilstošs, un ir atceļams sekojošu apsvērumu dēļ.

[7.1.] Izglītojamie ir izglītības iestādei īpaši pakļautas personas, līdz ar to var tikt pārsūdzēts tikai tāds iestādes lēmums vai rīcība, ar kuru tiek nodibināts, mainīts vai izbeigts īpaši pakļautās personas tiesiskais statuss, persona tiek disciplināri sodīta vai **tiem būtiski ierobežotas personas cilvēktiesības.**

Atbildētājs ir ierobežojis Bērna cilvēktiesības, liedzot viņam iegūt klātienē izglītību.

[7.2.] Atbildētājs, **liedzot Bērnam iegūt izglītību**, pamatojoties uz pretrunīgiem un tiesību normām neatbilstošiem 2020.gada 9.jūnija MK noteikumiem Nr.360 “Epidemioloģiskās drošības pasākumi Covid-19 infekcijas izplatības ierobežošanai” (no 11.10.2021. MK noteikumi Nr.662) pārkāpa sekojošas Bērna cilvēktiesības, ignorēja nacionālās un starptautiskās tiesību normas, to hierarhiju, izdarot diskrimināciju:

Latvijas Republikas Satversme 112.pants “*Ikvienam ir tiesības uz izglītību. Valsts nodrošina iespēju bez maksas iegūt pamatizglītību un vidējo izglītību. Pamatizglītība ir obligāta.*”;

Bērnu tiesību konvencija 28.pants 1.punkts a) apakšpunkts “*Dalībvalstis atzīst ikviena bērna tiesības uz izglītību, un nolūkā pakāpeniski īstenot šīs tiesības un ievērot vienādu iespēju principu tās ievieš obligātu bezmaksas pamatizglītību;*

Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija 2. pants “*Nevienam cilvēkam nedrīkst liegt tiesības uz izglītību. Veicot jebkuras funkcijas, kuras tā uzņemas attiecībā uz izglītību un mācībām, valsts ievēro vecāku tiesības nodrošināt tādu izglītību un mācības, kas ir saskaņā ar viņu reliģisko pārliecību un filozofiskajiem uzskatiem.*”

Izglītības likums 3.panta pirmās daļa “*Ikvienam ir tiesības uz kvalitatīvu un iekļaujošu izglītību.*”;

Izglītības likums 4.pants “*Obligāta ir no piecu gadu vecuma bērnu sagatavošana pamatizglītības ieguvei un pamatizglītības iegūšana vai pamatizglītības iegūšanas turpināšana līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai.*”

Bērnu tiesību aizsardzības likums 11.pants pirmās daļa “*Valsts nodrošina visiem bērniem vienādas tiesības un iespējas iegūt izglītību atbilstoši katra spējām...*”;

[7.3.] **Izglītības iestādes pieprasījums Bērnam veikt Covid-19 testu izglītības iestādē ir prettiesisks, pārkāpjot sekojošus tiesību aktus:**

Ārstniecības likums 1.pants 1.punkts nosaka, ka **ārstniecība ir profesionāla un individuāla slimību profilakse, diagnostika un ārstēšana, medicīniskā rehabilitācija un pacientu aprūpe.** Saskaņā ar šā

likuma panta 11.punktā noteikto definīciju, **pacients** ir persona, kas saņem veselības aprūpes pakalpojumus vai vēršas pēc tiem.

Ārstniecības likuma 9.¹ panta pirmajā daļā ir noteikts, ka **ārstniecību** veic atbilstoši klīniskajām vadlīnijām vai ārstniecībā izmantojamo metožu un zāļu lietošanas drošības un ārstēšanas efektivitātes novērtējumam, kas veikts, ievērojot uz pierādījumiem balstītas medicīnas principus.

Vadoties no Nacionālā veselības dienesta Manipulāciju saraksta reģistra, secināms, ka siekalu parauga paņemšana SARS-CoV-2 (COVID-19) izmeklējumam ir medicīniska manipulācija ar kodu Nr.47404. ¹. Tādējādi, siekalu paraugu ņemšana no Bērna izglītības iestādē ir medicīniska manipulācija, kas kvalificējama kā ārstniecība.

Ārstniecības likuma 1.panta 3.punkts nosaka, ka **ārstniecības iestādes** — ārstu prakses, valsts un pašvaldību iestādes, saimnieciskās darbības veicēji un komercsabiedrības, kas reģistrētas ārstniecības iestāžu reģistrā, atbilst normatīvajos aktos noteiktajām obligātajām prasībām ārstniecības iestādēm un to struktūrvienībām un nodrošina ārstniecības pakalpojumus.

Ārstniecības likuma 26.panta pirmā daļa noteic, ka **patstāvīgi nodarboties ar ārstniecību attiecīgajā profesijā atbilstoši Ministru kabineta noteiktajai kompetencei atļauts ārstniecības personām, kuras ir reģistrētas ārstniecības personu reģistrā.** No šī ir secināms, ka ārstniecību drīkst veikt tikai un vienīgi reģistrēta ārstniecības persona un ārstniecības iestāde.

Tādējādi, izglītības iestādei, lai veiktu Bērna testēšanu atbilstoši Ārstniecības likumam, ir jābūt reģistrētai ārstniecības iestāžu reģistrā, līdz ar to jebkādas medicīniskās manipulācijas uzskatāms par neatļautu ārstniecību. Savukārt, skolotājam, kura veic Bērnā testēšanu, jābūt reģistrētai ārstniecības personu reģistrā.

Pacientu tiesību likuma 3.panta ceturtajā daļā ir teikts, ka **aizliegts sodīt pacientu vai citādi tieši vai netieši radīt viņam nelabvēlīgus apstākļus, ja pacients aizstāv savas tiesības.** Savukārt sestajā daļā ir noteikts, ka **veselības aprūpe pret pacienta gribu nav pieļaujama, ja likumā nav noteikts citādi.**

Respektīvi, aizliegts pret Bērnu izturēties citādāk, ja tas neveic ārstniecību, **piespiedu kārtā ārstniecība ir aizliegta.**

Pacientu tiesību likuma 4.panta otrā daļa nosaka, ka **pacientam ir tiesības zināt ārstējošo ārstu un citu veselības aprūpes procesā iesaistīto ārstniecības personu vārdu, uzvārdu, amatu, profesiju, specialitāti un kvalifikāciju.**

Pacientu tiesību likums 6.panta pirmā daļa “**Ārstniecība ir pieļaujama, ja pacients devis tai informēto piekrišanu. Pacientam ir tiesības pirms informētās piekrišanas došanas uzdot jautājumus un saņemt atbildes.** Kā arī šā likuma **panta ceturtajā daļā** ir noteikts, ka **pacientam ir tiesības atteikties no ārstniecības pirms tās uzsākšanas, no ārstniecībā izmantojamās metodes, neatsakoties no ārstniecības kopumā, vai atteikties no ārstniecības tās laikā.**

Pacientu tiesību likuma 10.panta pirmā daļa nosaka, ka **informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu pacientu, ir aizsargājama saskaņā ar fizisko personu datu aizsardzību regulējošiem normatīvajiem aktiem.** Kā arī, šā likuma panta **otrajā daļā** ir norādīts, ka **informāciju par pacientu drīkst izpaust tikai ar viņa rakstveida piekrišanu vai gadījumos, kas noteikti šajā likumā.**

---

1 https://www.vmnvd.gov.lv/sites/vmnvd/files/media_file/06-01.01.2021_manipulaciju-saraksta-izmainu-registrs.pdf

Eiropas Parlamenta un Padomes regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) 9. pantā norādīts, ka *īpašu kategoriju personas datu apstrāde ir aizliegta. Tātad ir aizliegta tādu personas datu apstrāde, kas atklāj rases vai etnisko piederību, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību vai dalību arodbiedrībās, un ģenētisko datu, biometrisku datu, lai veiktu fiziskas personas unikālu identifikāciju, veselības datu vai datu par fiziskas personas dzimumdzīvi vai seksuālo orientāciju apstrāde.*

Šo datu apstrāde ir izņēmuma kārtā atļauta tikai ārstniecības personām, līdz ar to, neviena tiesību norma neparedz Izglītības iestādei tiesības iegūt un apstrādāt Bērna sensitīvos datus.

Atbilstoši **Vispārīgās datu aizsardzības regulas 35.panta 1.punktam un 3.punkta b) apakšpunktam**, izglītības iestādēm ir pienākums veikt novērtējumu par ietekmi uz datu aizsardzību attiecībā uz to personas datu apstrādi, kas īstenojama, lai izpildītu Ministru kabineta 2020. gada 9. jūnija noteikumos Nr. 360 (no 11.10.2021. MK noteikumi Nr.662) noteiktos pienākumus. Tādējādi, lai veiktu jebkādu datu apstrādi, ir nepieciešams novērtējums par ietekmi uz datu aizsardzību, kas šajā sakarā netika veikts.

Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 3. pants nosaka tiesības uz personas neaizskaramību. **Ikvienai personai ir tiesības uz fiziskās un garīgās neaizskaramības ievērošanu.**

UNESCO Vispārējā bioētikas un cilvēktiesību deklarācijas 6.panta 1.punktā noteikts, ka *profilaktisku, diagnosticējošu un terapeitisku medicīnisku iejaukšanos drīkst veikt tikai ar iepriekšēju attiecīgās personas brīvu un informētu piekrišanu, kas sniegta, pamatojoties uz pietiekamu informāciju. Attiecīgā gadījumā piekrišanai jābūt skaidri izteiktai, un attiecīgā persona to var jebkurā brīdī un jebkādu iemeslu dēļ atsaukt, neciešot negatīvas sekas vai kaitējumu.*

Līdz ar to cilvēka ķermenis ir neaizskarams.

Tādējādi, veselam bērnam **nav pienākums klūt par pacientu un saņemt ārstniecības pakalpojumus, tas ir testu veikšanu, kuri viņam nav nepieciešami, bez tam saņemot tos Izglītības iestādē, kura nav reģistrēta ārstniecības iestāžu reģistrā.** Izglītības iestādei ne tikai nav tiesību veikt Bērna testēšanu, bet testēšanas realizēšanai netika ievērotas augstāk minētas prasības attiecībā uz pacienta informētu piekrišanu, netika sniegta pietiekama un ticama informācija par testa nepieciešamību un lietderību, nav tiesību apstrādāt Bērna sensitīvos datus.

Atbildētāja norāde, ka Izglītības iestāde nav ārstniecības iestāde un tās personāls izglītojamo testēšanu neveic, bet tikai organizē testu veikšanu atbilstoši MK noteikumiem Nr.360 (no 11.10.2021. MK noteikumi Nr.662), neatbilst Izglītības iestādes faktiskajai rīcībai un tiesību normām, kas reglamentē jebkādas medicīniskas manipulācijas. Ir aplami uzskatīt, ka Izglītības iestāde neveic medicīniskas manipulācijas, bet organizē medicīniskas manipulācijas, jo faktiski abas rīcības ir saistītas ar medicīnisko manipulāciju, jo Bērns testēšanu neveic pats mājās vai ārstniecības iestādē vai laboratorijā, bet Izglītības iestādē ar skolotājas starpniecību (tas ir, Bērna bioloģisko materiālu – siekalas, savāc un iesaiņo Izglītības iestādes darbinieks un Izglītības iestāde glabā un pārvadā Bērna bioloģisko materiālu līdz nodošanai laboratorijā). Faktiski, atbilstoši Ārstniecības likumam un MK noteikumiem Nr.60 “Noteikumi par obligātajām prasībām ārstniecības iestādēm un to struktūrvienībām” ārstniecības iestādēm, ģimenes ārstiem, laboratorijām, tai skaitā mobilajam kabinetam, arī ārstniecības iestādei, kura sniedz veselības aprūpes pakalpojumus pacienta dzīvesvietā, ir noteiktas obligātas prasības un kompetencē organizēt un sniegt medicīniskus pakalpojumus, savukārt, Izglītības iestādei nav nedz šādas pilnvaras un kompetences, nedz iespējas nodrošināt obligātu prasību izpildi, jo Izglītības iestāde nav reģistrēta ārstniecību personu reģistrā, lai veiktu izglītības iestādē medicīniskas manipulācijas (testēšanu) Bērniem. Kā arī Izglītības iestāde prettiesiski apstrādā Bērna sensitīvos datus.

[7.4.] Pārkāpjot Bērna tiesības uz izglītības iegūšanu ar prasību, lai Bērns ir vakcinēts, pārslimojis vai testēts uz vīrusu Covid19, tad viņam ir tiesības iegūt klātienes izglītību, bet ja minētie apstākļi nav ievēroti, tad nav tiesību iegūt klātienes izglītību, **tiek izdarīta diskriminācija un pārkāpts Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 2. pants, Satversmes 112.pants, Bērnu tiesību konvencija 28.panta 1.punkta a) apakšpunkts, Izglītības likuma 3.¹ un 4.pants, Bērnu tiesību aizsardzības likuma 11.panta pirmā daļa.**

Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 2.pantā noteikts, ka nevienamei cilvēkam nedrīkst liegt tiesības uz izglītību. Veicot jebkuras funkcijas, kuras tā uzņemas attiecībā uz izglītību un mācībām, valsts ievēro vecāku tiesības nodrošināt tādu izglītību un mācības, kas ir saskaņā ar viņu reliģisko pārliecību un filozofiskajiem uzskatiem.

Bērnu tiesību konvencijas 2.panta 2.punktā ir noteikts, ka *dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ikviens bērns ir pasargāts no jebkādas diskriminācijas vai sodiem savu vecāku, aizbildņu vai ģimenes locekļu statusa, darbības, pausto uzskatu vai pārliecības dēļ.*

Līdz ar to Bērna diskriminācija ir aizliegta jebkādu apsvērumu un apstākļu dēļ.

Bērnu tiesību konvencijas 5. pants noteic, ka *dalībvalstis respektē vecāku vai - ja to nosaka vietējās paražas - paplašinātās ģimenes vai kopienas, aizbildņu vai citu tiesiski atbildīgo personu atbildību, tiesības un pienākumus nodrošināt ikvienam bērnam viņa attīstības pakāpei atbilstošu palīdzību un padomus šajā konvencijā atzīto tiesību izmantošanā.* Turklāt, konvencijas **16. panta 1.punktā** noteikts, ka **nav pieļaujams, ka patvaļīgi vai nelikumīgi tiek pārkāpta bērnu privātās dzīves, ģimenes, mājokļa vai korespondences neaizskaramība vai tiek aizskarts viņu gods un reputācija.** Turklāt turpat **2.punkts** nosaka, ka *bērniem ir tiesības uz likuma aizsardzību pret šādiem pārkāpumiem vai aizskārumu.*

Tādējādi, Bērna privātums ir neaizskarams un tā godu un cieņu aizskart ir aizliegts, arī tā privātuma īpatnību dēļ.

Satversmes 91.pantā noteikts, ka *visi cilvēki Latvijā ir vienlīdzīgi likuma un tiesas priekšā. Cilvēka tiesības tiek īstenotas bez jebkādas diskriminācijas.*

Atbilstoši Satversmes 116.pantam, Satversmē 112.pantā noteiktās tiesības uz izglītību cilvēkam NEDRĪKST IEROBEŽOT atrunājoties ar to, ka valstij ir nepieciešams aizsargāt citu cilvēku tiesības, demokrātisko valsts iekārtu, sabiedrības drošību, labklājību un tikumību.

Izglītības likuma 3.¹ pants nosaka, ka *šā likuma 3.pantā minētajām personām ir tiesības iegūt izglītību neatkarīgi no mantiskā un sociālā stāvokļa, rases, tautības, etniskās piederības, dzimuma, reliģiskās un politiskās pārliecības, veselības stāvokļa, nodarbošanās un dzīvesvietas.*

Vispārējā cilvēktiesību deklarācijas, kura pieņemta un pasludināta ar Ģenerālās Asamblejas 1948. gada 10. decembra 217. A (III) rezolūciju 7.pantā noteikts, ka *visi cilvēki ir vienlīdzīgi likuma priekšā, un viņiem ir tiesības uz vienādu likuma aizsardzību bez jebkādas diskriminācijas. Visiem ir tiesības uz vienādu aizsardzību pret jebkādu diskrimināciju, kura pārkāpj šo deklarāciju, un pret jebkuru kūdīšanu uz tādu diskrimināciju.* Šīs deklarācijas 26.panta 1.punktā noteikts, ka *katram cilvēkam ir tiesības uz izglītību. [...] Sākumizglītībai ir jābūt obligātai.*

Latvijas Republikas Satversmes 112.pants noteic, ka **ikvienam ir tiesības uz izglītību.** Valsts nodrošina iespēju bez maksas iegūt pamatizglītību un vidējo izglītību. Pamatizglītība ir obligāta. **Tas nozīmē, ka primāri bērnus jānodrošina ar pamatizglītību.**

Atbilstoši **Bērnu tiesību aizsardzības likuma 11.panta pirmajai un otrajai daļai** valsts nodrošina visiem bērniem vienādas tiesības un iespējas iegūt izglītību, atbilstoši katra spējām. Bērnam ir tiesības uz bezmaksas pirmsskolas sagatavošanu, pamata un vidējo izglītību, kā arī arodizglītību.

Likuma „Par pašvaldībām” 15.panta 4.punktā noteikta **pašvaldības funkcija gādāt par iedzīvotāju izglītību.**

Izglītības likuma 17.pants noteic **pašvaldības kompetenci izglītībā.** Šā likuma panta pirmā daļa noteic, ka katrai pašvaldībai ir pienākums nodrošināt bērniem, kuru dzīvesvieta deklarēta pašvaldības administratīvajā teritorijā, **iespēju iegūt** pirmsskolas izglītību un pamatzglītību bērna dzīvesvietai tuvākajā izglītības iestādē vai tuvākajā izglītības iestādē, kas īsteno izglītības programmu valsts valodā, nodrošināt jauniešiem iespēju iegūt vidējo izglītību.

Atbilstoši likuma „Par pašvaldībām” 15.panta 4.punktā noteiktajam, **gādāt par iedzīvotāju izglītību ir pašvaldības autonomā funkcija.**

Tādēļ pienākums nodrošināt ar izglītības iegūšanu, izriet no likuma „Par pašvaldībām” noteikto pašvaldību autonomo funkciju ietvariem. Likuma „Par pašvaldībām” 7.panta otrajā daļā noteikts, ka šā likuma 15.pantā paredzēto autonomo funkciju izpildī organizē un par to atbild pašvaldības.

Eiropas Padomes 1950. gada 4. novembra Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 14. pantā noteikts **diskriminācijas aizliegums:** *“Šajā Konvencijā minēto tiesību un brīvību īstenošana tiek nodrošināta bez jebkādas diskriminācijas – neatkarīgi no dzimuma, rases, ādas krāsas, valodas, reliģijas, politiskajiem vai citiem uzskatiem, nacionālās vai sociālās izcelsmes, piederības kādai mazākumtautībai, mantiskā stāvokļa, kārtas vai cita stāvokļa.”*

Latvijas Republikas Satversmes 91. pantā ir nostiprināts, ka visi cilvēki ir vienlīdzīgi likuma un tiesas priekšā, kā arī – cilvēka tiesības tiek īstenotas bez jebkādas diskriminācijas. Satversmes tiesa ir norādījusi, ka Satversmes 91. panta otrajā teikumā nostiprinātā diskriminācijas aizlieguma principa mērķis ir novērst iespēju, ka demokrātiskā un tiesiskā valstī, pamatojoties uz kādu aizliegtu kritēriju, piemēram, rasi, tautību vai dzimumu, tiktu ierobežotas personas pamattiesības.

Visplašākajā nozīmē diskriminācija ir vienlīdzīgas attieksmes pārkāpums.

Tiesiskās vienlīdzības principu vai tā elementus nosaka Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 14.pants, Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 2.panta 1.daļa, 3.pants un 24.pants, Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 2.pants, Eiropas Pamattiesību hartas 20.–26. pants un citi *starptautiski cilvēktiesību dokumenti*. Tiesiskās vienlīdzības principu specifiskās situācijās paredz arī virkne *likumu*, piemēram, Izglītības likums 3.¹ pants.

Līdztiesības princips nosaka, ka divās *vienādās situācijās* attieksmei jābūt *vienādai*, bet divās *dažādās* situācijās – *atšķirīgai*. Turpretim diskriminācijas aizliegums, tieši pretēji, nosaka, ka *divās dažādās* situācijās attieksmei ir jābūt *vienādai*, ja vien šīs atšķirības balstās uz kādu no aizliegtajām kategorijām. **Citiem vārdiem – diskriminācijas aizliegums nozīmē, ka attiecībā uz indivīda tiesību īstenošanu ir aizliegts tiesiski diferencēt cilvēkus, t.i., definēt noteiktas cilvēku grupas, pēc to piederības noteiktai, aizliegtai kategorijai.**

Bez tam, Prasītāja uzskata, ka piespiežot Bērnu veikt pret viņa brīvu gribu siekalu testēšanu (medicīnisku manipulāciju) un Izglītības iestādē liedzot bez šādas procedūras apmeklēt Izglītības iestādi, pielīdzināma emocionālai vardarbībai pret Bērnu, tika noniecināta Bērna ģimenes izvēle un attieksme pret nepamatotu testēšanu Izglītības iestādē; Bērns ielikts tādos apstākļos, kuros viņš Izglītības iestādes dēļ cieš no aizlieguma iegūt izglītību, socializēties pusaudžu kolektīvā un turpmāk integrēties dzīvē un sabiedrībā.

ANO Bērnu tiesību komiteja uzsvērusi, ka tā saskata bērna attīstību kā holistisku koncepciju, kas aptver visu konvenciju. Daudzi konvencijas panti atsaucas uz attīstības mērķi. Citos pantos uzsvērta vecāku un ģimenes galvenā loma bērna attīstībā un valsts pienākums sniegt viņiem atbalstu. Aizsardzība no vardarbības un eksploatācijas arī ir vitāli svarīga maksimālai izdzīvošanai un attīstībai (*Konvencijas par bērna tiesībām ieviešanas praksē rokasgrāmata. Pilnībā pārstrādāts izdevums. Apvienoto Nāciju Bērnu*

fonds, 2002, 95.lpp.). Saistībā ar to dalībvalstīm jāveic pasākumi, lai izveidotu vidi, kas atbalsta bērna izdzīvošanas nodrošināšanu maksimālā apmērā, ieskaitot fizisko, intelektuālo, garīgo, morālo, fizioloģisko, psiholoģisko un sociālo attīstību, tādā veidā, kas ir savienojams ar cilvēka cieņu, un sagatavotu bērnu patstāvīgai dzīvei brīvā sabiedrībā (turpat, 103.lpp.).

Nemot vērā teikto, viens no būtiskiem Satversmes 110. pantā minēto bērna tiesību aspektiem ir bērna attīstību veicinošas vides nodrošināšana. Savukārt šāda vide nozīmē arī bērna aizsardzību no vardarbības. Tomēr ar šādām rīcībām (piespiežot veselam bērnam pastāvīgi tikt testētam Covid-19 vīrusa noteikšanai) Izglītības iestāde veicina emocionālo vardarbību pret Bērnu.

Sakarā ar ko, Bērnam **tika nodarīts personisks (morāls) kaitējums**, jo tika atņemtas viņa pamattiesības uz izglītību un notiek nepamatota medicīniska iejaukšanās, liegta iespēja iegūt izglītību, tiek uzlikts par pienākumu pret ģimenes un Bērna gribu veikt testēšanu, liegta iespēja morāli, intelektuāli un garīgi attīstīties atrodoties izglītības iestādē, interešu izglītības pulciņos un pusaudžu vidē, kuru novērtēju kā būtisku kaitējumu, kas naudas izteiksmē **sastāda 50 000 EUR**.

APL 92.pants nosaka, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību. Tiesības administratīvā procesa kārtībā prasīt atlīdzinājumu attiecināmas arī uz gadījumiem, kad zaudējumi vai kaitējums nodarīts ar iestādes vai izpildiestādes (izņemot gadījumu, kad izpildiestāde ir tiesu izpildītājs) nepamatotu rīcību administratīvā procesa izpildes stadijā.

Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1.panta pirmajā daļā noteikts *likuma mērķis ir nodrošināt privātpersonai Satversmē un Administratīvā procesa likumā noteiktās tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu par mantisko zaudējumu vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu (turpmāk — zaudējuma atlīdzinājums), kas tai nodarīts ar valsts pārvaldes iestādes (turpmāk — iestāde) prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību.*

Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 2.panta trešajā daļā noteikts, ka zaudējums šā likuma izpratnē ietver *mantisko zaudējumu un personisko kaitējumu, tai skaitā morālo kaitējumu*. Šā likuma **7.panta pirmajā daļā** noteikts, ka *mantiskais zaudējums šā likuma izpratnē ir katrs mantiski novērtējams pametums, kas cietušajam radies ar iestādes prettiesiska administratīvā akta vai prettiesiskas faktiskās rīcības dēļ*, **8.panta pirmajā daļā** noteikts, ka *personiskais kaitējums šā likuma izpratnē ir kaitējums, kas ar iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību nodarīts fiziskās personas dzīvībai, fiziskajai integritātei, veselībai, brīvībai, godam un cieņai, personiskam un ģimenes noslēpumam vai komercnoslēpumam, autortiesībām vai citām nemantiskajām tiesībām vai ar likumu aizsargātajām interesēm*, **9.pantā** noteikts, ka *morālais kaitējums šā likuma izpratnē ir personiskais kaitējums, kas izpaužas kā fiziskās personas ciešanas, kuras tai izraisījis būtisks šīs personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu prettiesisks aizskārums*.

LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2009.gada 23.aprīļa spriedumā lietā Nr.A42334405 SKA – 92/2009 norādījis, ka “*atlīdzinājuma, kuru persona var saņemt atbilstoši Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7. pantam, saņemšanai ir noteikta speciāla, no APL nedaudz atšķirīga kārtība. Proti, atbilstoši šā likuma 15. pantam persona iesniegumu par zaudējumu atlīdzinājumu iesniedz tai iestādei, kas nodarījusi zaudējumus (atbilstoši APL 93. panta otrajai daļai, ja nav augstākas iestādes, atlīdzinājumu var prasīt uzreiz tiesā, neprasot to iestādei).*

Personisks kaitējums atšķirībā no zaudējumiem nav mantisks pametums. Ar vārdu „personisks” apzīmē visu, kas saistīts ar kādu personu individuāli, tai raksturīgām īpašībām un labumiem. Tiesiski aizsargājami personiskie labumi ir cilvēka dzīvība, veselība, personiskā neaizskaramība, vārds, gods, cieņa, autorība un citi labumi, kas nosaka cilvēka spēju darboties un stāvokli sabiedrībā.

Ja ir nodarīts kaitējums personas veselībai, kas ir personiskais kaitējums, personai ir tiesības prasīt kompensāciju (atlīdzinājumu) par šādu kaitējumu. Personiskā kaitējuma konstatējuma priekšnoteikums nav tā novēršanas vai kompensēšanas veids. Kaitējuma novēršana vai kompensēšana ir iespējamās sekas pašam

kaitējumam. Arī tad, ja kaitējums tiek novērsts (izlabots ar materiāliem ieguldījumiem), nevar uzskatīt, ka tas nav bijis.

Tiesību normas nenoteic, ka atlīdzinājums ir nosakāms tikai par tādu personisko kaitējumu, kurš ir paliekošs un kuru nav iespējams novērst ar citiem līdzekļiem. Apstākļi, vai kaitējums ir vai nav novēršams (vai ir paliekošs), var kalpot kaitējuma būtiskuma (smaguma) noteikšanai. “²

Prasītājas bankas konta rekvizīti kompensācijas un zaudējumu atlīdzināšanas apmaksai:

saņēmējs: Vārds Uzvārds, personas kods _____

bankas: AS _____

konta numurs: _____

[8.] Atbildētājs nav pamatojis administratīvo aktu atbilstoši APL 15., 67.pantiem, nav ievērojis APL 81.panta pirmās daļas un 84.panta prasības, nav piemērojis tiesību principus atbilstoši APL 15.pantam, Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 9.pantam.

[8.1.] APL 81.panta pirmā daļa nosaka, ka „augstāka iestāde izskata lietu vēlreiz pēc būtības kopumā vai tajā daļā, uz kuru attiecas iesniedzēja iebildumi”.

Atbildētājs nav vēlreiz izskatījis lietu pēc būtības, jo nav atbildējis uz visiem Pieteicējas iebildumiem.

APL 84.pants paredz, ka „administratīvais akts ir tiesisks, ja tas atbilst tiesību normām, bet prettiesisks - ja neatbilst tiesību normām”.

Būtiska nozīme ir administratīvā akta faktu konstatējuma daļā norādīt pierādījumus, uz kuriem pamatoti secinājumi, un argumentus, uz kuru pamata pierādījumi noraidīti. Administratīvā procesa teorijā ir pausts tajā skaitā viedoklis, ka iestāde administratīvajā aktā var atsaukties tikai uz pārbaudītiem faktiem.

Administratīvajā procesā piemēro vispārējos tiesību principus, izmanto tiesību normu interpretācijas pamatmetodes, lai sasniegtu taisnīgāku un lietderīgāku rezultātu, kā arī piemērojot ārējos normatīvos aktus **ievēro to juridiskā spēka hierarhiju.**

Atbildētāja administratīvais akts neatbilst tiesību normām, vispārējiem tiesību principiem un tas nesatur visas APL 67.panta otrajā daļā noteiktās sastāvdaļas, tai skaitā faktu konstatējumu, pierādījumus un pamatojumu, uz kuru pamata izdarīti secinājumi.

Tādējādi secināms, ka Atbildētājs nav ievērojis tiesiskās normas un apstrīdētajā administratīvajā aktā minētās tiesību normas nav piemērotas atbilstoši lietas faktiskajiem apstākļiem, apstrīdētais Lēmums neatbilst Administratīvā procesa likumā nostiprinātajiem vispārējiem tiesību principiem, netika izvērtēti lietderības un samērīguma principi.

Saskaņā ar minētā likuma 67.panta ceturto daļu iestāde administratīvo aktu pamato ar Satversmi, likumiem, Ministru kabineta noteikumiem vai pašvaldību saistošajiem noteikumiem, starptautisko tiesību vai Eiropas Savienības (Kopienas) normām, kā arī vispārējiem tiesību principiem. Pamatojumā norāda attiecīgā ārējā normatīvā akta pantu, tā daļu, punktu vai apakšpunktu.

Šajā sakarā LR AT senāta Administratīvo lietu departaments 2005.gada 1.marta spriedumā lietā Nr.SKA-42 norādīja, ka *atbilstoši Administratīvā procesa likuma 67.pantam administratīvā akta*

---

² LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 23.apriļa spriedumā lietā Nr.A42334405 SKA – 92/2009

pamatojuma princips nozīmē faktisko un tiesisko apstākļu, kā arī lietderības apsvērumu norādi administratīvajā aktā.

APL 15. panta pirmajā daļā noteikts, ka *iestāde un tiesa administratīvajā procesā piemēro ārējos normatīvos aktus, starptautisko tiesību un Eiropas Savienības tiesību normas, kā arī vispārējos tiesību principus (4.pants).*

APL 15. panta otrā daļa nosaka, *iestāde un tiesa ievēro šādu ārējo normatīvo aktu juridiskā spēka hierarhiju: 1) Satversme; 2) likums; 3) Ministru kabineta noteikumi; 4) pašvaldību saistošie noteikumi.*

Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 9.pants nosaka, ka *piemērojot normatīvos aktus, ievēro šādu ārējo normatīvo aktu juridiskā spēka hierarhiju: 1) Satversme; 2) likumi; 3) Ministru kabineta noteikumi; 4) pašvaldību saistošie noteikumi.*

APL 15.panta trešā daļa nosaka, ka *starptautisko tiesību normas neatkarīgi no to avota piemēro atbilstoši to vietai ārējo normatīvo aktu juridiskā spēka hierarhijā. Ja konstatē pretrunu starptautisko tiesību normu un tāda paša juridiskā spēka Latvijas tiesību normu, piemēro starptautisko tiesību normu.*

APL 15.panta ceturtajā daļā noteikts, ka *Eiropas Savienības tiesību normas piemēro atbilstoši to vietai ārējo normatīvo aktu juridiskā spēka hierarhijā. Piemērojot Eiropas Savienības tiesību normas, iestāde un tiesa ņem vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūru.*

APL 15.panta sestā daļa nosaka, ka ja konstatē pretrunu starptautiskā juridiskā spēka tiesību normām, piemēro to tiesību normu, kurai ir augstāks juridiskais spēks.

Atbildētājs, izņemot MK noteikums Nr.360 “Epidemioloģiskās drošības pasākumi Covid-19 infekcijas izplatības ierobežošanai” (11.10.2021. stājies spēkā 28.09.2021. MK noteikumi Nr.662), nav atsaucies ne uz vienu normatīvu aktu, kas reglamentētu Atbildētāja rīcības nenodrošinot Bērnu ar izglītību Covid-19 testa neesamības dēļ. Atbildētājs nav arī veicis nevienu darbību, lai nodrošinātu Bērnu ar izglītības iegūšanu attālinātā apmācības formā.

Atbildētājs nav izvērtējis, ka MK noteikumiem Nr. 360 “Epidemioloģiskās drošības pasākumi Covid-19 infekcijas izplatības ierobežošanai” (ar 11.10.2021. stājies spēkā 28.09.2021. MK noteikumi Nr.662) ir zemāks tiesību hierarhijas spēks, turklāt, tie ir pretrunā speciālām tiesību normām, Satversmei un starptautiskām tiesību normām.

Tiesas kompetencē, atbilstoši **APL 104.panta otrai daļai**, ietilpst arī izvērtēt, vai tiesību norma, šajā gadījumā 11.10.2021 stājušies spēkā 28.09.2021 MK noteikumi Nr.662 atbilst Satversmei un citām starptautisko tiesību normām. Respektīvi, *ja tiesa uzskata, ka tiesību norma neatbilst Satversmei vai starptautisko tiesību normai (aktam), tā tiesvedību lietā aptur un nosūta motivētu pieteikumu Satversmes tiesai. Pēc Satversmes tiesas lēmuma vai sprieduma spēkā stāšanās tiesa tiesvedību lietā atjauno un turpmākajā tiesvedībā pamatojas uz Satversmes tiesas viedokli.*

Likumam – precīzāk, visam normatīvo aktu kopumam – ir jānosaka tiesiskās attiecības tā, lai nodrošinātu visu cilvēku līdztiesību. Tas izriet no Satversmes 1. pantā ietvertā demokrātiskas valsts pamatprincipa, kurš nosaka, ka visas valsts vara ir saistīta ar pamattiesībām. Tādēļ ar apzīmējumu “likumdevējs” šajā kontekstā ir jāsaprot ne vien formālais likumdevējs – Saeima un tauta, bet arī normatīvā akta izdevējs, kas to izdod deleģētās likumdošanas kārtībā (Ministru kabinets, pašvaldības dome/padome).

[8.2.] Atbildētājs administratīvajā aktā nav ievērojis APL 8.pantā noteikto **Tiesību normu saprātīgas piemērošanas principu** – piemērojot tiesību normas, tika izmantotas tikai tās interpretācijas

metodes, kuras iestādei bija labvēlīgas, faktiski nenodrošinot pilnīgu, vispusīgu un pat objektīvu faktu pārbaudi un konstatāciju, nemaz nerunājot par taisnīga un lietderīgāka rezultāta sasniegšanu.

[8.3.] Netika ņemts vērā **Tiesiskās paļāvības princips**. Šis princips nosaka, ka valsts iestādēm ir jābūt konsekventām savā darbībā attiecībā uz to izdotajiem normatīvajiem aktiem, jāievēro tiesiskā paļāvība, kas personām varētu rasties uz konkrētā normatīvā akta pamata.³ Tiesiskās paļāvības principa darbībā nozīme ir arī tam, vai personas paļaušanās uz tiesību normu ir likumīga, pamatota un saprātīga, kā arī vai tiesiskais regulējums pēc savas būtības ir pietiekami noteikts un nemainīgs, lai tam varētu uzticēties.⁴ Secināms, ka tiesiskās paļāvības princips aizsargā personas reiz iegūtās tiesības, t.i., personas var paļauties uz to, ka tiesības, kas iegūtas saskaņā ar spēkā esošu tiesību aktu, noteiktajā laika periodā tiks saglabātas un reāli īstenotas.⁵

[8.4.] Atbildētājs pārkāpa **administratīvā akta pamatojuma principu**. LR AT senāta Administratīvo lietu departaments 2005.gada 1.marta spriedumā lietā Nr.SKA-42 norādīja, ka *atbilstoši Administratīvā procesa likuma 67.pantam, administratīvā akta pamatojuma princips nozīmē faktisko un tiesisko apstākļu, kā arī lietderības apsvērumu norādi administratīvajā aktā.*

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006. gada 14. novembra sprieduma lietā Nr. SKA-432/2006 norādīja, ka *“nepilnības administratīvā akta pamatojumā, skatot pieteikumu par administratīvā akta atcelšanu, var tikt uzskatītas gan par tik būtisku procesuālu pārkāpumu, ka tā dēļ administratīvais akts ir atceļams, gan par tādu pārkāpumu, kurš norādāms kā administratīvā akta trūkums, bet kurš pats par sevi nerada tādas tiesiskās sekas kā administratīvā akta atcelšana. Par galvenajiem kritērijiem izmantojami divi apstākļi: 1) vai saprātīgs administratīvā akta adresāts no attiecīgā administratīvā akta pamatojuma varēja saprast, kāpēc attiecībā uz viņu izdots konkrētā satura administratīvais akts; 2) vai tiesa, pārbaudot attiecīgā administratīvā akta tiesiskumu, balstoties uz tā pamatojumu, var secināt, ka pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu.”*

Ņemot vērā augstāk minēto, **pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 76.pantu, 188. panta pirmo daļu, 184. panta pirmās daļas 1.punktu, 185. panta piekto daļu, 186. panta otrās daļas 8.punktu, 189. panta pirmo daļu,**

L Ū D Z U :

1. **pieņemt** pieteikumu un ierosināt lietu;
2. **nozīmēt** lietas izskatīšanu **mutvārdu/rakstveidā (izvēlēties, lieko izdzēst)** procesā;
3. **nosūtīt** pieteikumu Satversmes tiesai viedokļa sniegšanai par MK noteikumu Nr.662 “Epidemioloģiskās drošības pasākumi Covid-19 infekcijas izplatības ierobežošanai” 104.2.1.punkta (iepriekš MK noteikumi Nr. 360 “Epidemioloģiskās drošības pasākumi Covid-19 infekcijas izplatības ierobežošanai” 40.² apakšpunkts) atbilstību Satversmē garantētajām tiesībām uz izglītību, nacionāliem un starptautiskiem normatīvajiem aktiem, kas reglamentē izglītības iegūšanas un pacienta tiesības.
4. **atcelt** nelikumīgo **Domes nosaukums** departamenta direktora **V.Uzvārds** 2021.gada _____._____ Lēmumu Nr._____;
5. **atzt** **izglītības iestādes nosaukums** faktisko rīcību par prettiesisku;
6. **uzlikt** par pienākumu **izglītības iestādes nosaukums** nodrošināt manu Bērnu **Vārds Uzvārds, personas kods** _____, ar izglītības iegūšanu klātienē formā, atbilstoši Satversmes 112. pantam un

3 Hartley T.C. - The Foundations of European Community Law. An Introduction to the Constitutional and Administrative Law of the European Community.- Oxford, Clarendon Press, 1994.

4 Satversmes tiesas Spriedums lietā Nr. 2001-12-01.

5 Satversmes tiesas Spriedums lietā Nr. 2004-03-01.

Izglītības likuma 3. un 4.panta prasībām, bez diskriminācijas un prettiesiskiem pieprasījumiem veikt jebkādu testēšanu;

7. **piedzīt** no **Domes nosaukums**, reģistrācijas numurs _____, kompensāciju 50 000 EUR apmērā **Vārds Uzvārds**, personas kods _____, labā par nodarīto personisko (morālo) kaitējumu viņas bērnam **Vārds Uzvārds**, personas kods _____, pārskaitot šo summu uz Bērna likumiskā pārstāvja vecāka “Nosaukums” bankas kontu Nr.____, saņēmējs **vecāka Vārds Uzvārds, personas kods_____**.
8. **piedzīt** no **Domes nosaukums**, reģistrācijas numurs _____, par labu **Vārds Uzvārds**, personas kods _____, tiesāšanās izdevumus 30 EUR apmērā;
9. **izprasīt** no Atbildētāja šādus paskaidrojumus un atbilstošus pierādījumus:
  - a. kādas darbības tiks veiktas ar bērna siekalu testa materiālu pēc to izmantošanas;
  - b. kā šis tests tiks veikts, kur šī procedūra tiks veikta;
  - c. kā un kādā laika posmā izmantotie siekalu testi un iegūtie bioloģiskie un ģenētiskie materiāli tiks iznīcināti;
  - d. zinātnisko pierādījumu par vīrusa SARS-CoV2 klīniski identificēto esamību, pētniecības dokumentācijas, protokolu, analīžu, procesu un 3 klīnisko pētījumu posmu veidā – vīrusa identifikācija, vīrusa tipēšana un vīrusa izolēšana (siekalu tests nenosaka saslimšanu, tas uzrāda vīrusa RNS fragmenta klātesamību, kas raksturīga gan beigtam, gan dzīvam vīrusam);
  - e. pamatojoties uz ko tiks noteikts, ka bērna siekalu testa analīzē ir dzīvs vīruss, ja testa analīze uzrādīs (pozitīvs), un ja nekur pasaulē vīruss nav izolēts;
  - f. Apstiprināt ar ražotāja sertificētu, pētniecības dokumentu, ka šie siekalu testi ir paredzēti SARS-CoV2 dzīva vīrusa klātbūtnes organismā noteikšanai.
10. **izprasīt** no Veselības ministrijas apliecinājumu ar zinātnisko pierādījumu par dzīva vīrusa SARS-CoV2 izdalīšanu (klīniski identificēto esamību) Latvijas Republikā, kā arī pierādījumus par 3 klīnisko pētījumu posmu iziešanu vīrusa SARS-CoV2 izdalīšanai – vīrusa identifikācija, vīrusa tipēšana un vīrusa izolēšana.

Pielikumā:

- Pielikums 1 – 2021.gada ____ iesniegums Izglītības iestādes uz ____ lapām;
Pielikums 2 – 2021.gada ____ atbilde no Izglītības iestādes Nr. ____ uz ____ lapām;
Pielikums 3 – 2021.gada ____ sūdzība uz ____ lapām;
Pielikums 4 – 2021.gada ____ Atbildētāja atbilde Nr. ____ uz ____ lapām.
Pielikums 5 - maksāšanas izdruka uz 1 lapas.
Pielikums 6 - Pieteikums atbildētājam uz 11 lapām.

Ar cieņu,

Vārds Uzvārds